

Битката при Ахелой се е състояла на на [20 август 917](#) г. край река [Ахелой](#) , между българските войски, водени от цар

[Симеон Велики](#)

и войските на

[Византия](#)

, водени от

[магистър](#)

[Лъв Фока](#)

[България](#)

печели решителна победа.

Предпоставки

Основната цел на битката е неутрализирането на засилващата се българска държава след унижителните за Византия условия, постигнати през [913](#) година ^[1] . Като следствие от тежкото поражение на византийските войски, южната граница на България е преместена много повече на юг, в планината

[Странджа](#)

^[2]

Ход на Битката

Твърди се, че византийската армия наброявала повече от 60000 - 80000 души. От тях се спасяват само около 1000 - 2000 конника от не влязъл в действие отряд. Те успяват да се изтеглят по пясъчната ивица, намираща се на десния фланг на византийската армия и да достигнат до контролирания от византийците укрепен град [Анхиало](#) (на "прабългарски"

[Тутхон](#)

), намиращ се само на 10 километра от мястото на битката. От българска страна загубите са около 20000 войници - предимно пехотинци от различните видове пехота и то предимно от централната част на бойния строй. И от двете страни пленници не са взимани.

Интересно е да се отбележи, че подобна тактика е използвал и [канът](#) на [Волжска България](#) -

[Габдула Челбир](#)

през септември

[1223](#)

година срещу татарите. Тогава при

[Самара](#)

(известна сега като

[Жигули](#)

) той разбива войските на самия

[Чингис хан](#)

. Тази битка е известна сред азиатските народи и в Русия като "Овнешката битка", тъй като всеки един от пленените татари (около 4000 души) е разменен за по един овен, а предводителят на татарската войска - Уран - сина на

[Субетей багатур](#)

, като по-глупав - за 10 овена

[\[3\]](#)